

[Glistrup.]

stk. 1, sidste punktum. Derfor er hr. Jens Fogeds argumentation imod ændringsforslag nr. 3 forkert.

Så er der mere ræson i det, som hr. Bernhard Baunsgaard og den kommunistiske ordfører med ensartet ordvalg siger: det var da et mærkeligt sted at begynde. Ja men vi skal begynde et sted, og det er det eneste sted, hvor folketinget teknisk kan begynde med virkning for 1973. Det er ved at lempe straffen på ægteskab, lempe straffen, underordningen af kvinder i forhold til mænd. Det er det eneste sted, hvor det kan nå at få virkning for 1973.

Det var derfor deprimerende at høre debatten om ændringsforslag nr. 3, men en mandelgave var der dog i det, nemlig hr. Jens Fogeds tilsagn om, at før tinget rejser på juleferie, har tinget løst og vedtaget love om klaring af sambeskatningens problemer. Det var et løfte, som vi tager til os med glæde, hr. Jens Foged. Men pas nu på, at vi ikke derved er kommet til at love mere, end vi kan holde.

Vedrørende ændringsforslag nr. 1 fik vi fra makkerparret hr. Ømann og hr. Mølgaard en fuldstændig uændret røst fra fortiden, nemlig at man skal ajourføre. Det var sådan, man i fortidens Danmark, som Danmark var før den 4. december 1973, talte om indkomstskatteforhøjelser: „vi skal ajourføre“. Lad os håbe, det er sidste gang, at dette hånlige ord om at forhøje indkomstskatteudskrivningen i Danmarkshistorien er brugt. Det er en epoke, der er gået i graven, at indkomstskatteforhøjelser bare forsvares med det væmmelige ord „ajourføre“. Nu må den tid være forbi, som hr. Ømann så rigtigt fremhævede i anden forbindelse.

Valgets tale var, at indkomstskatteprocenter ikke mere skal gå opad, nu skal indkomstskatteprocenter gå nedad. Der er ikke nogen som helst rimelig grund til, at arvinger i den mest betrængte økonomiske situation, man kommer ud for i livsløbet, skal være de sidste, der skal undgælde for, at indkomstskatten skal ajourføres, skal forhøjes, og hr. Hagen Hagensens begrundelse for, at det konservative folkeparti også stemmer for denne forhøjelse af indkomstskatten, nemlig at når vi nu regulerer nogle bundfradrag, så gør det ikke noget, at vi sætter indkomstbeskatningen op, er ganske

og aldeles blottet for logik. Det her er en forhøjelse af indkomstbeskatningen af dødsboer med $\frac{1}{7}$, for så vidt angår den del af dødsboers indkomster, der belægges med indkomstskat. Derfor er hr. Hagen Hagens argument for at stemme for denne indkomstskatteforhøjelse aldeles uden hold i virkeligheden.

Vi stemmer imod, at indkomstskatter forhøjes, også fra 35 pct. til 40 pct.

Jens Møller (KrF):

Jeg må konstatere, at hr. Glistrup enten ikke har kunnet eller ikke har villet forstå, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Jeg skal dog ikke gentage det, for jeg tror, at de fleste andre har forstået det udmærket.

Sagen er den, at der kan godt være noget, man vil af hele sit hjerte uden derfor at ville det for enhver pris. Den lettelse af formuebeskatningen, som vil fremkomme ved hr. Glistrups ændringsforslag, er ganske væsentlig. Det er en lempelse, der vil ske også for de allerstørste formuer, en lempelse på ca. 4.000 kr. om året. Det kan godt være, hr. Glistrup ikke synes, det er ret meget, men mon ikke vore folkepensionister og andre vil synes, at det er temmelig meget at lette de store formuer med?

Jeg synes i øvrigt, det er helt urimeligt at kæde ægtefællebeskatningen sammen med en voldsomt asocial lempelse af formuebeskatningen, som også gælder for de allerstørste formuer. Lad os holde de to ting ude fra hinanden.

Mølgaard (DR):

Jeg kommer lige til at tage ordet for at sikre, at finansministeren og retsforbundets gruppe ikke går fejl af hinanden.

Finansministeren bemærker, at det var dog en ejendommelig konklusion at nå frem til, at man vil skærpe formueskatten, når man har det principielle udgangspunkt, at vi er imod formueskatten.

For det første er der ikke tale om at skærpe, men at lempe, dog knap så meget, som finansministeren går ind for. Når jeg anførte, at det egentlig var retsforbundets gruppes ønske at få formueskatten afskaffet, var det under den udtrykkelige forudsætning, at man virkelig satte ind over for de urimelige formuetilvækster, der sker, fordi jordprisstigningerne får lov at ske aldeles uhæmmet.